

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 553/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej Mgr. Petrom Kupkom, advokátom, Hlavná 23, Trnava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 17P/138/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. júla 2025 doplnenou 10. septembra 2025 a 25. septembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v označenom konaní. Navrhuje prikázať okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznať jej finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

2. V ústavnej sťažnosti sťažovateľka uviedla, že v namietanom konaní pred okresným súdom sa vedie konanie o zmene úpravy práv a povinností vo veci starostlivosti o maloleté dieťa. V predmetnej veci dosiaľ nedošlo k vydaniu meritórneho rozhodnutia, pričom konanie trvá takmer jeden rok. Vzhľadom na to, že „*po prípadnom rozhodnutí na prvom stupni môže nasledovať odvolacie konanie*“, existuje riziko ďalšieho výrazného predĺženia napadnutého konania. Podľa sťažovateľky vec vedená pred okresným súdom predstavuje bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecného súdu, nejde o vec právne či fakticky zložitú. Z hľadiska povahy veci ide o konanie mimoriadne citlivé.

3. Sťažovateľka je toho názoru, že v napadnutom konaní pred okresným súdom došlo k zbytočným prieťahom.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť musí okrem všeobecných náležitostí návrhu na začatie konania podľa § 43 obsahovať a) označenie toho, kto podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody, c) označenie základných práv a slobôd, ktorých porušenie sťažovateľ tvrdí, d) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

6. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu (III. ÚS 349/2015, III. ÚS 299/2025). Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti (III. ÚS 159/2024, III. ÚS 7/2025). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

7. Nedostatok právne relevantného odôvodnenia sťažnosti má vo vzťahu k namietaným porušeniam toho-ktorého základného práva alebo slobody významné procesné dôsledky, pretože ústavný súd nie je skutkovým súdom ani ďalšou inštanciou v systéme všeobecného súdnictva, takže bez splnenia uvedenej podmienky ústavný súd o návrhoch sťažovateľky uvedených v petite ani nemôže rozhodovať (napr. III. ÚS 131/2012, III. ÚS 26/2016, IV. ÚS 49/2022). V dôvodoch ústavnej sťažnosti sa majú prejavovať podstatné vecné námietky korešpondujúce s jednotlivými namietanými porušeniami základných práv alebo slobôd.

8. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre opakovane uviedol, že je základnou povinnosťou sťažovateľa, aby odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovalo čo najpresnejší opis skutkového stavu a najmä logickú právnu argumentáciu, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom, resp. rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv garantovaných ústavou, resp. kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou, ktorého vyslovenia sa sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti domáha (IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 574/2018, II. ÚS 346/2021).

9. Ústavný súd konštatuje, že odôvodnenie ústavnej sťažnosti sťažovateľky napriek tomu, že je právne zastúpená, je nedostatočné a príliš všeobecné. Sťažovateľka (iba) s odkazom

na judikatúru ústavného súdu namieta porušenie označených práv z dôvodu vzniku zbytočných prietáhov. V ústavnej sťažnosti však úplne absentuje ústavnoprávne relevantná argumentácia, na základe ktorej možno konštatovať existenciu ústavne relevantnej súvislosti medzi napadnutým postupom okresného súdu a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru. Ako príklad možno uviesť, že sťažovateľka síce namieta, že okresný súd doteraz nerozhodol (bod 2 tohto uznesenia), avšak k ústavnej sťažnosti pripojila odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 9. júla 2025.

10. Rozsah nedostatkov odôvodnenia ústavnej sťažnosti je taký, že ústavný súd nemal priestor, aby svojím zásahom (či už vo forme výzvy na doplnenie ústavnej sťažnosti, alebo vlastnou aktivitou) odstránil tieto nedostatky ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa týkalo najmä esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti (nedostatočného odôvodnenia), teda podstaty ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľku nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 58/2019, I. ÚS 351/2019, II. ÚS 520/2023).

11. Ústavný súd z uvedených dôvodov ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

12. Sťažovateľke odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátila s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu všeobecného súdu konajúceho v jej veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevyklučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu